1856. 24.nóvemb. greiða kostnað þann, er af því rís, á þann hátt, sem fyrr er getið.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sèr þegnlega að hegða.

Samhljóða hinum danska texta, vitnar

Oddg. Stephensen.

---

11. desemb. **25. Brèf dómsmálastjórnarinnar til stiptamtmannsins á Íslandi, um styrk úr jafnaðarsjóði suður-umdæmisins til að kaupa fyrir meðöl handa holdsveikum í Gullbríngu sýslu.**

Um leið og herra stiptamtmaðurinn hefir sent dómsmálastjórninni skýrslu frá landlækninum á Íslandi, Dr. med. Hjaltalín, um holdsveika í Stranda og Rosmhvalaness hreppum í Gullbríngu sýslu, hafið þèr í þóknanlegu brèfi 10. júní þ. á. skýrt frá því, að þèr í tilefni af því, sem landlæknirinn hefir sagt um að meðöl þau, er lögð eru fátækum, væri ónóg í þessu læknis-umdæmi, hafi skrifað hlutaðeiganda sýslumanni um, að skipa sveitastjórunum að gefa holdsveikum mönnum þeim, sem ekki geta sjálfir borgað meðöl þau, sem læknirinn hefir ráðlagt þeim að brúka, skrifleg skýrteini til lyfsölumannsins um, að meðöl þau, sem þeir samkvæmt fyrirsögn læknisins biðja um, verði borguð af hlutaðeiganda sveitarsjóði. En þareð gjöra má ráð fyrir, að þvílík viðbót við sveitarútgjöldin yrði býsna mikil, og fyrir Rosmhvalaness hrepp, hvar skýrslan segir að sè 27 holdsveikir, svo þúngbær, að hinir fáu menn, sem í þessum hreppi leggja til sveitar, ekki muni geta goldið það sem þarf til sveitarinnar, nema sjálfir að verða bláfátækir, hefir herra stiptamtmaðurinn þarhjá stúngið uppá, að amtinu fyrst um sinn væri heimilað vald á að verja allt að 80 rd. á ári úr jafnaðarsjóðinum til meðalakaupa handa fátækum holdsveikum mönnum, einkum í Rosmhvalaness hreppi, en vitnisburðir læknis og sveitastjórnarinnar væri sönnun fyrir þessum útgjöldum.

Stjórnin verður nú, eptir því sem ástatt er, að fallast á

þessa uppástúngu herra stiptamtmannsins, og vonar stjórnin einnig 1856.
á ári hverju eptir skýrslu um upphæð á því, sem í nefndu 11. desemb.
augnamiði er goldið úr jafnaðarsjóði umdæmisins handa sèr-
hverjum hreppi.

---

1. Opið brèf, er lögleiðir á Íslandi, með breytíngum, lög 5. apríl 1850, um að útlendir gyðíngar megi setjast að í ríkinu. 1857. 6. janúar.

Vèr Friðrik hinn Sjöundi, o. s. frv. gjörum kunnugt: Eptir að Vèr höfum meðtekið þegnlegt álitsskjal Vors trúa alþíngis, um að gjöra gildandi á Íslandi með breytíngum, lög 5. aprílm. 1850, um að útlendir gyðíngar megi setjast að í ríkinu, bjóðum Vèr og skipum fyrir á þessa leið:

Eins og það er innlendum gyðíngum heimilt að setjast að á Íslandi, eins mega einnig útlendir gyðíngar taka sèr þar bólfestu, án þess að vera þeirra þar á landi sè bundin öðrum takmörkum, en þeim, sem eiga sèr stað um veru annara útlendra manna.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sèr þegnlega að hegða.

Samhljóða hinum danska texta, vitnar

Oddg. Stephensen.

---

2. Tilskipun um breytíng á tilskipun 8. marzm. 1843, viðvíkjandi kosníngum til alþíngis. 6. janúar.

Vèr Friðrik hinn Sjöundi, o. s. frv. Gjörum kunnugt: Eptir að Vèr höfum meðtekið þegnlegt álitsskjal Vors trúa alþíngis um frumvarp, er fyrir það hefir verið lagt, til tilskipunar um breytíng á tilskipun 8. marzm. 1843, viðvíkjandi kosníngunum til alþíngis, bjóðum Vèr og skipum fyrir á þessa leið:

1. gr. Kosníngarrètt til alþíngis skulu hèr eptir eiga:

a) allir bændur, sem hafa grasnyt og gjalda nokkuð til allra